

Η Εξόδιος Ακολουθία για τον μακαριστό Επίσκοπο Χριστιανουπόλεως Παύλο στην Αδελαΐδα

[Οικουμενικό Πατριαρχείο](#) / [Αρχιεπισκοπή Αυστραλίας](#)

Σε κλίμα βαθειάς συγκινήσεως τελέστηκε η Εξόδιος Ακολουθία για τον μακαριστό Επίσκοπο Χριστιανουπόλεως κυρό Παύλο, τη Δευτέρα, 23 Σεπτεμβρίου, στον κατάμεστο Ιερό Ναό του Αγίου Γεωργίου του Τροπαιοφόρου Αδελαΐδος. Της Ακολουθίας προέστη ο Σεβασμιώτατος Αρχιεπίσκοπος Αυστραλίας κ. Μακάριος, περιστοιχούμενος από τους Θεοφιλεστάτους Επισκόπους Αδελαΐδος κ. Σιλουανό και Χώρας κ. Ευμένιο, και

από πλειάδα κληρικών.

Στον επικήδειο λόγο που εκφώνησε, ο Σεβασμιώτατος αναφέρθηκε εκτενώς στην πορεία του βίου και της ιερατικής και αρχιερατικής διακονίας του εκλιπόντος Αρχιερέως, με αφετηρία τη γενέτειρά του, την Άρτα της Ηπείρου, ενδιάμεσους σταθμούς τη Θεολογική Σχολή της Χάλκης, την Ιερά Μητρόπολη Δημητριάδος και Αλμυρού και την Ενορία Αγίας Τριάδος Μελβούρνης, και κατάληξη την «πόλη των εκκλησιών», Αδελαΐδα, από όπου ανεχώρησε για την αιωνιότητα την Τρίτη, 17 Σεπτεμβρίου 2024.

Εστιάζοντας στην περίοδο της διακονίας του στην Ιερά Αρχιεπισκοπή Αυστραλίας, μετά το έτος 1970, υπογράμμισε ότι στην Αγία Τριάδα Richmond, όπου ο μακαριστός Παύλος υπηρέτησε ως Ιερατικώς Προϊστάμενος, «εκτιμήθηκε και αγαπήθηκε από τους ομογενείς μας, που έφταναν κατά εκατοντάδες στη Μελβούρνη εκείνα τα δύσκολα χρόνια της μεταναστεύσεως». Επισήμανε ότι η προσφορά, η εργατικότητα και το ήθος του εκτιμήθηκαν από τον αοίδιμο Αρχιεπίσκοπο Αυστραλίας κυρό Στυλιανό, ο οποίος το 1984 εισηγήθηκε την προαγωγή του σε Επίσκοπο.

«Ως Βοηθός Επίσκοπος της Αρχιεπισκοπής μας, ο μακαριστός Παύλος συνέχισε την καλλίκαρπο διακονία του εδώ στην Αδελαΐδα», εξήγησε, «και εργάστηκε με φιλοτιμία και προσήλωση για την προαγωγή του έργου της Εκκλησίας και τον καταρτισμό του ποιμνίου, σε μια δύσκολη εποχή διχασμών και ακαταστασιών για την Ομογένεια. Ατυχώς, σε αυτήν την ευλογημένη πορεία του εμφανίστηκαν εμπόδια και πειρασμοί και, με τη συνέργεια του διαβόλου, που πάντοτε επιθυμεί την καταστροφή και τη διάσπαση της ενότητας της Εκκλησίας, ο μακαριστός Παύλος διέρρηξε τις σχέσεις του με την Ιερά Αρχιεπισκοπή Αυστραλίας και τον μακαριστό Αρχιεπίσκοπο Στυλιανό και απομακρύνθηκε προς καιρόν από την κανονική Εκκλησία.

Όμως, ο αοίδιμος Ιεράρχης ήταν άνθρωπος φύσει διαλλακτικός, άνθρωπος προσηνής, όχι πείσμων και αλαζών, αλλά πρωτίστως ειρηνικός και πράος, κληρικός που βαπτίστηκε στα νάματα της ευσεβούς Πηγής του Γένους μας, του Οικουμενικού μας Πατριαρχείου, και τούτο ήταν κάτι που χαραχτηκε ανεξίτηλα στην ψυχή του και διαμόρφωσε το όλον της υπάρξεώς του. Μετά από μια δυσάρεστη παρένθεση, ας μου επιτραπεί ο όρος, στην αρχιερατική του πορεία, ο μακαριστός Παύλος ζήτησε επανειλημμένως τη συγχώρηση της Εκκλησίας, παρακαλώντας για την αποκατάστασή του».

Αναφερθείς έπειτα στην ευλογημένη ημέρα της 12ης Ιουνίου 2019, όταν η Αγία και

Ιερά Σύνοδος του Οικουμενικού Πατριαρχείου αποκατέστησε τον Επίσκοπο Χριστιανουπόλεως στην προτέρα του κανονική κατάσταση, ο Σεβασμιώτατος κ.κ. Μακάριος έκανε λόγο για ένα γεγονός που «έδωσε μεγάλη χαρά και στον ίδιο και στην Ιερά Αρχιεπισκοπή Αυστραλίας και σε όλον τον κλήρο και τον λαό». Μοιράστηκε δε με το εκκλησίασμα μια αλησμόνητη προσωπική του ανάμνηση, από την ημέρα που ο μακαριστός Επίσκοπος ξαναλειτούργησε στον Ιερό Καθεδρικό Ναό του Ευαγγελισμού της Θεοτόκου, στο Σύδνεϋ. «Ήταν κατασυγκινημένος και τα μάτια του έτρεχαν. Και όταν μείναμε μόνοι μας στο γραφείο, με μεγάλη ταπείνωση και πολλά δάκρυα μού έλεγε: “Δοξάζω τον Θεό και ευγνωμονώ τον Πατριάρχη μας, διότι δεν περίμενα ποτέ ότι θα αξιωθώ να λειτουργήσω στον Καθεδρικό Ναό όπου κι εγώ έλαβα τη χειροτονία της αρχιερωσύνης”».

Συνοψίζοντας, ο Αρχιεπίσκοπος Αυστραλίας επεσήμανε: «Αυτή είναι η πολύτιμη παρακαταθήκη και η κληρονομιά που μάς καταλείπει ο μακαριστός Επίσκοπος Χριστιανουπόλεως Παύλος, και σε αυτή την σπουδαία πτυχή της ζωής του πρέπει να εστιάσουμε, αφήνοντας κατά μέρος όσα μάς πλήγωσαν και μάς χώρισαν, τα οποία άλλωστε έχουν απαλείψει τα δάκρυα της μετανοίας του αιιδίμου Παύλου και η πολλή αγάπη τού Πατριάρχου μας. Εξάλλου, για τα λάθη, τα πάθη και τις αδυναμίες του παρελθόντος μόνον ο Δικαιοκρίτης Χριστός έχει το δικαίωμα να αποφανθεί. Εμείς διδασκόμαστε και παραδειγματιζόμαστε από την βιοτή του κεκοιμημένου Επισκόπου και, παράλληλα, συνειδητοποιούμε τη δύναμη της μετανοίας και της συγγνώμης, αλλά και το μεγαλείο της Αγίας του Χριστού Μεγάλης Εκκλησίας, που ξέρει να θεραπεύει τις πληγές με το έλαιο της αγάπης και της συγχωρήσεως και που πάντοτε προσπαθεί να αναπαύει τις ψυχές των ανθρώπων».

Εκπροσωπών και την Α.Θ. Παναγιότητα τον Οικουμενικό Πατριάρχη κ.κ. Βαρθολομαίο, ο Σεβασμιώτατος καταληκτικά μετέφερε τις συλλυπητήριες πατρικές και πατριαρχικές ευχές στους Θεοφιλεστάτους Επισκόπους Αδελαΐδος και Χώρας, τους φέροντες το πένθος της Εκκλησίας, καθώς επίσης στους οικείους του μακαριστού Ιεράρχου, στα πνευματικά του τέκνα και σε όλο τον λαό της Ιεράς Επισκοπής Αδελαΐδος. Μνημόνευσε δε και υπογράμμισε την αφοσίωση και την προσφορά, προς το πρόσωπο του μακαριστού Παύλου, της οικογενείας Κανάρη, η οποία με μεγάλο σεβασμό διακόνησε και φιλοξένησε τον εκδημήσαντα Ιεράρχη τα τελευταία τριάντα χρόνια. Απηύθυνε, μάλιστα, θερμές ευχαριστίες προς την κ. Άννα Κανάρη, ευχόμενος την από Θεού ανταπόδοση για όσα εν αγάπη και σεβασμό προσέφερε η οικογένειά της στον αείμνηστο Ιεράρχη.